

Hilda-Hedvig VARGA

GRAMATICA LIMBII HINDI

हिंदी भाषा का व्याकरण

COLECȚIA
DIMENSIUNI
CULTURALE

EDITURA
LUMEN
in elita editurilor românești

Hilda-Hedvig Varga

GRAMATICA LIMBII HINDI

हिंदी भाषा का व्याकरण

Editura LUMEN
2021

GRAMATICA LIMBII HINDI
Hilda-Hedvig VARGA

Copyright Editura Lumen, 2021
Iași, Țepeș Vodă, nr.2

Editura Lumen este acreditată CNCSIS

edituralumen@gmail.com
prlumen@gmail.com
www.edituralumen.ro
www.edituralumen.com

Redactor: Roxana Demetra STRATULAT
Design copertă: Roxana Demetra STRATULAT

Reproducerea oricărei părți din prezentul volum prin fotocopiere, scanare,
multiplicare neautorizată, indiferent de mediul de transmitere, este interzisă.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

VARGA, HILDA-HEDVIG

Gramatica limbii hindi / Hilda-Hedvig Varga. - Iași : Lumen, 2021

ISBN 978-973-166-591-7

Pagina lasata goala intentionat

CUPRINS

विषय सूची

Lista abrevierilor și îndrumar pentru citirea transliterării	11
Cuvânt înainte	13
Introducere	17
Nașterea limbii hi ⁿ dī	19

PARTEA I: FONETICĂ ȘI ORTOGRAFIE

CAPITOLUL I: ALFABETUL 27–51

Vocalele; Descrierea vocalelor; Reguli de utilizare a formelor vocalelor independente și dependente; Probleme de pronunție: *ai* și *au*; Împrumuturi din limba engleză; Consoanele; Descrierea consoanelor – pronunția; Cum căutăm în dicționar; Ligaturile și consoanele reduplicative; Tipuri de ligaturi; Cazul special al consoanei *R*; Nazalizarea

CAPITOLUL II: SA^NDHI – CONTOPIREA SUNETELOR 53–60

Saⁿdhi vocalic; Saⁿdhi consonantic; Saⁿdhi cu *visarga*; Reguli de contopire specifice limbii moderne

PARTEA A II-A: MORFOLOGIE

CAPITOLUL I: CUVÂNTUL 63–70

Clasificarea cuvintelor după criteriul sensului, originii, formării, utilizării; „Puterile” cuvintelor: denotativă, conotativă și a ambiguității

CAPITOLUL II: CUVINTELE COMPUSE 71–84

Compușii indeclinabili; Compușii determinativi descriptivi; Compușii determinativi numerali; Compușii coordinativi; Compușii posesivi; Diferența dintre un compus determinativ

descriptiv/numeral și un compus posesiv; Compușii determinativi dependenți

CAPITOLUL III: DERIVAREA CUVINTELOR 85–111

Prefixarea; Prefixe sanscrite; Prefixe din alte limbi; Sufixarea; Sufixe principale; Sufixe secundare (sancrite și din alte limbi)

PARTEA A III-A: SINTAXĂ ȘI PĂRȚILE DE VORBIRE

CAPITOLUL I: ELEMENTE GENERALE DE SINTAXĂ 115–136

Propoziția simplă; Propoziția compusă; Propoziția complexă; Clasificarea propozițiilor după criteriul înțelesului: propoziția afirmativă, negativă, interogativă, exclamativă, imperativă, condițională, optativă, dubitativă/prezumtivă; Principiile de constituire a unei propoziții: principiul semnificației/logicii, principiul concordanței/compatibilității, principiul intenționalității, principiul proximității/juxtapunerii, principiul secvențialității, principiul conexiunii; Componentele unei propoziții: subiectul și predicatul; Corectitudinea propozițiilor; Alte observații privind ordinea cuvintelor în propoziție (în situații naturale, nu emfatice)

CAPITOLUL II: SUBSTANTIVUL 137–161

Substantivul propriu, comun, abstract; Formarea substantivelor abstracte; Genul substantivelor; Determinarea genului unui substantiv; Formarea substantivelor feminine; Numărul substantivelor; Pluralul substantivelor de origine sanscrită; Pluralul substantivelor de origine perso-arabă; Pluralul dublu; Declinarea substantivelor (masculine și feminine)

CAPITOLUL III: CAZURILE LIMBII HINDI 163–171

Nominativ, Ergativ; Greșeli frecvente – variante dialectale; Acuzativ; Dativ; Genitiv; Ablativ; Instrumental; Diferența dintre ablativ și instrumental; Locativ; Vocativ

CAPITOLUL IV: POSTPOZIȚIA 173–194

Postpozițiile simple și compuse; Postpoziția *ne*; Postpoziția *ko*; Postpoziția *kā*; Postpoziția *se*; Postpoziția *meⁿ*; Postpoziția *par*; Postpozițiile compuse

CAPITOLUL V: EXPRIMAREA POSESIEI 195–197

Posesia inalienabilă, alienabilă și simplă

CAPITOLUL VI: IZĀFAT-UL 199–200

Izāfat-ul și falsa construcție izafetică

CAPITOLUL VII: ADJECTIVUL 201–212

Adjectivele calitative; Adjectivele cantitative; Adjectivele numerale; Diferența dintre adjectivele cantitative și numerale; Adjectivele demonstrative; Gradele de comparație ale adjectivelor; Formarea adjectivelor

CAPITOLUL VIII: NUMERALUL 213–226

Numeralul cardinal; Numerele mari; Exprimarea anilor și datei; Exprimarea vârstei; Exprimarea orei; Exprimarea fracțiilor; Alte exemple utile; Numeralul ordinal

CAPITOLUL IX: PRONUMELE 227–246

Pronumele personal; Declinarea pronumelui personal; Pronumele personal de politețe; Cum scriem pronumele și postpozițiile; Pronumele demonstrativ; Formele pronumelui demonstrativ de depărtare și apropiere; Pronumele nehotărât; Asocierea lui *koī* cu negativul; *Kuch* ca pronume nehotărât; Pronumele interogativ; Pronumele relativ; Pronumele de întărire

CAPITOLUL X: VERBUL 247–268

Introducere: Verbe simple; Verbe auxiliare; Verbe compuse; Verbe mixte; verbe din două rădăcini verbale distincte; Verbe nominale; Verbe cauzative; Verbe absolute; Verbe de

aceeași „rasă”; Verbe imperative; Verbe intransitive; Verbe tranzitive

CAPITOLUL XI: ASPECTUL IMPERFECTIV..... 269–284

Imperfectivul zero; Imperfectivul prezent; Imperfectivul trecut; Imperfectivul conjunctiv; Imperfectivul condițional; Imperfectivul viitor

CAPITOLUL XII: ASPECTUL PERFECTIV 285–304

Preliminare – Ergativul; Verbe excepționale; Verbe compuse – intensificatorii; Perfectivul zero; Perfectivul prezent; Perfectivul trecut; Perfectivul conjunctiv; Perfectivul condițional; Perfectivul viitor

CAPITOLUL XIII: ASPECTUL PROGRESIV 305–326

Preliminare: categorii de verbe folosite la aspectul progresiv; Categorii de verbe care nu sunt folosite la aspectul progresiv; Progresivul prezent; Progresivul trecut; Progresivul conjunctiv; Progresivul condițional; Progresivul viitor

CAPITOLUL XIV: MODUL IMPERATIV 327–330

Verbe excepționale și formele lor de imperativ; Formarea negativului; Formele de politețe (+*iegā*); Utilizări

CAPITOLUL XV: MODUL CONJUNCTIV 331–337

Formare și utilizări

CAPITOLUL XVI: VIITORUL 339–342

Formare și utilizări

CAPITOLUL XVII: INFINITIVUL 343–348

Infinitivul cu valoare substantivală; Infinitivul ca imperativ; Verbe care cer construcții infinitivale

CAPITOLUL XVIII: GERUNZIUL 349–355

Formare; Utilizare și folosire specială; Expresii verbale;
Elidarea terminației; Gerunziul emfatic (reduplicativ)

CAPITOLUL XIX: PARTICIPIUL 357–364

Participiul cu valoare substantivală; Participiul cu valoare
adjectivală; Participiul cu valoare adverbială; Participiul
emfatic (reduplicativ); Participiul imperfectiv imediat;
Construcții genitivale; Construcții temporale și de mod;
Construcții idiomatice și speciale

CAPITOLUL XX: VERBELE COMPUSE 365–382

Verbe compuse cu *jānā, lenā, denā, uṭhnā, baiṭhnā, paṛnā,*
nikalnā, marnā, mārṇā, rakhnā, ḍālnā, calnā, pahuⁿcnā;
compușii nomino-verbali (compuși cu *karnā, honā, ānā,*
lagnā, rahnā, denā, paṛnā)

CAPITOLUL XXI: VERBELE CAUZATIVE 383–399

Cauzativele de nivel 1 și 2; Falsele cauzative de nivel 1; Alte
lămuriri structurale și semantice; Alte forme excepționale;
Verbe de bază intransitive și tranzitive și cauzativele lor

CAPITOLUL XXII: DIATEZA 401–408

Diateza activă; Diateza pasivă; Diateza reflexivă; Timpurile
la diateza pasivă; Formulările pasive impersonale

**CAPITOLUL XXIII: VORBIREA DIRECTĂ ȘI VORBIREA
INDIRECTĂ 409–411**

Structură și utilizare

**CAPITOLUL XXIV: EXPRIMAREA OBLIGAȚIEI –
VERBELE CĀHIE, HONĀ ȘI PAṚNĀ 413–418**

Cāhie în combinație cu substantive, pronume, forme verbale;
Honā; Paṛnā; Alternative la exprimarea obligației

CAPITOLUL XXV: ADVERBUL 419–433

Clasificarea adverbelor după criteriul formei: simple și compuse; Clasificarea adverbelor după criteriul înțelesului: de loc, de mod, de timp, cantitative; Utilizarea emfatică a adverbelor; Adverbele și postpozițiile; Adverbele în interogații; Folosirea adverbială a formelor oblice ale lui *aisā*, *vaisā* etc.; Gradele de comparație ale adverbelor

CAPITOLUL XXVI: CONJUNCȚIA 435–445

Conjuncțiile coordonatoare și subordonatoare; Construcțiile corelative

CAPITOLUL XXVII: INTERJECȚIA 447–448

Clasificarea interjecțiilor și utilizare

CAPITOLUL XXVIII: FORMULAREA ÎNTREBĂRILOR 449–452

Particulele interogative și ordinea cuvintelor în propoziție

CAPITOLUL XXIX: SEMNELE DE PUNCTUAȚIE 453–458

Punctul; Punctul și virgula; Două puncte; Virgula; Semnul întrebării și exclamării; Ghilimelele; Parantezele; Linia de dialog și cratima; Semnul pentru enumerare și prescurtare; Punctele de suspensie; Radicalul

CAPITOLUL XXX: PARTICULELE DE EMFAZĂ ȘI ALTE PARTICULE UTILE 459–465

Particule de emfază: *hī*, *bhī*, *to*, *tak*, *bhar*, *mātra*; Alte particule: *-vālā*

Bibliografie	467
Glosar de termeni gramaticali	469

Lista abrevierilor și îndrumar pentru citirea transliterării

Lista abrevierilor

abl.	ablativ
ac.	acuzativ
adj.	adjectiv
adv.	adverb
asp.	aspirat
compl.	complement
cons.	consoană
dat.	dativ
dep.	dependent
det.	determinativ
erg.	ergativ
fem.	feminin
gen.	genitiv
Hi/HI	hi ⁿ dī
impf.	imperfectiv
instr.	instrumental
interj.	interjecție
intran.	intransitiv
loc.	locativ
masc.	masculin
nom.	nominativ
non-asp.	non-aspirat
nr.	număr
num.	numeral
obl.	oblic
obs.	observații
perf.	perfectiv
pers.	persoană
pl.	plural
postpoz.	postpoziție
pron.	pronume
prop.	propoziție
Ro/RO	română

Îndrumar pentru transliterare

अ	a	त	ta
आ	ā	थ	tha
इ	i	द	da
ई	ī	ध	dha
उ	u	न	na ^{na}
ऊ	ū		
ऋ	ṛ	प	pa
ए	e	फ	pha
ऐ	ai	ब	ba
ओ	o	भ	bha
औ	au	म	ma ^{ma}
क	ka	य	ya
ख	kha	र	ra
ग	ga	ल	la
घ	gha	व	va
ङ	na		
च	ca	श	śa
छ	cha	ष	ṣa
ज	ja	स	sa
झ	jha	ह	ha
ञ	na		
ट	ṭa	ज़	za
ठ	ṭha	फ़	fa
ड	ḍa	ड़	ṛa
ढ	ḍha	ढ़	ṛha
ण	ṇa		
tran.	tranzitiv	vb.	verb
sg.	singular	voc.	vocală
subst.	substantiv		

Pagina lasata goala intentionat

CUVÂNT ÎNAINTE

भूमिका

Prezentul volum reprezintă descrierea și analiza limbii hiⁿdī moderne standardizate (मानक हिंदी), cu accent pe limba literară, elevată, cuprinzând, ocazional, și explicații cu privire la limbajul colocvial. Conținutul este axat pe limba așa cum este aceasta folosită astăzi, cu statut de limbă oficială a Republicii India, recunoscută prin constituția țării.

Este un demers utopic caracterizarea exhaustivă a unei limbi moderne, oricare ar fi aceasta, date fiind straturile de evoluție și influențele externe care au șlefuit-o. În plus, o limbă este indivizibil legată și de oamenii locului, de cultura, obiceiurile și de modul în care membrii societății interacționează. Într-o oarecare măsură, *limba este purtătoare de identitate socio-culturală*. Abstractizarea unei entități lingvistice într-o asemenea măsură – doar pentru a micșora cantitatea de informații – astfel încât să se potrivească așteptărilor unor indivizi, este sinonimă cu negarea unor identități, uciderea originalității și refuzul acceptării unei realități complexe, multilinguale și pluristratificate.

Din proprie experiență, limba hiⁿdī este infinit mai complexă decât la ceea ce se poate raporta românul de rând: seriale televizate și filme din industria bollywoodiană. Pentru cineva fără acces facil la internet, pare că întreaga Indie a rămas înghețată într-o anume epocă, în care se reciclează neobosit aceleași povești de dragoste, doar actorii fiind diferiți, aceleași intrigi de familie, cu ocazionalele morți, reîncarnări și personaje care au descoperit elixirul tinereții – discuțiile petrecându-se într-un limbaj modern, ușor superficial și repetitiv, condimentat cu prea multă engleză. Însă, odată explorat internetul, ni se deschid porțile către o Indie cu la fel de multe gusturi în limbaj precum pe limbă (de la mulțimea de condimente din mâncare), cu o industrie audio-video care dezvăluie multitudinea de subiecte și dialecte, care mai de care mai interesante.

O altă veste îmbucurătoare este disponibilitatea diverselor surse de învățare a limbii, dar mai ales a literaturii în limba țintă. Dincolo de cuvântul rostit, cuvântul scris îmbogățește mult mai profund decât ne-am putea da seama la un prim nivel de cunoaștere, fiindcă este depozitarul unei întregi epoci din istoria neamului și națiunii (de la evenimentele istorice care au modelat destinul locuitorilor, la mentalitatea și ideile autorului lecturat). Așa cum, pe vremuri, cuvântul rostit (vezi tradiția orală de transmitere a cunoașterii) adăpostea întreaga filosofie existențială a omului prins în comunitatea sa, tot astfel, astăzi, cuvântul scris reflectă mult mai autentic acest univers, din pricina faptului că omul modern a devenit mult prea neglijent în vorbire, complet nepăsător. Drept urmare, adesea, refugiul pentru descoperirea subtilităților limbii (mai ales literare) și priceperea mentalității

din spatele acesteia este cuvântul scris. Nu am neglijat nicicând contribuția cuvântului rostit, motiv pentru care acesta ne-a ajutat enorm în conturarea automatismelor în vorbire și a înțelegerii distincției dintre limbajul elevat și cel colocvial ori chiar dialectal. Expunerea la limbajul dialectal ne-a ajutat, mai mult decât orice profesor, în consolidarea cunoștințelor teoretice a limbajului standard.

Revenind la subiect, cuprinderea tuturor nuanțelor limbii moderne într-un singur volum este imposibilă, însă prezenta lucrare a fost redactată într-un mod în care învățăcelul să fie conștient de acest lucru, dar să poată gusta din unele fenomene dialectale care sunt considerate incorecte în limbajul standardizat, însă folosite în activitățile cotidiene.

Această inițiativă constituie o premieră națională, fiind pentru întâia dată când un român redactează o carte dedicată exclusiv gramaticii limbii hiⁿdī moderne și unor ramuri ale lingvisticii precum fonetică, morfologie și sintaxă. Este pentru prima oară, în istoria predării acestei limbi în țară, când un absolvent de hiⁿdī redă societății o bună parte din cunoștințele acumulate de-a lungul anilor de studiu și aprofundare.

Cartea de gramatică a fost gândită în așa fel, încât să acopere cât mai temeinic informațiile fundamentale necesare pentru a stăpâni ortografia, citirea, înțelegerea și producerea de enunțuri originale. Din proprie experiență, vorbirea este ultima dintre abilitățile care se dezvoltă în cazul unui învățăcel care nu locuiește într-o țară în care limba țintă este mijlocul principal de comunicare și care nu se expune suficient la limbă prin mijloacele moderne de comunicare. Fără îndoială că, lipsit de un cerc de prieteni care să îi stea acestuia necondiționat la dispoziție, acumularea și producerea de informație va fi încetinită, departe fiind de un mediu antrenant.

Volumul se adresează oricui dorește să descopere tainele unei limbi orientale prea puțin cunoscute, studiate și apreciate în România. Să reținem, totuși, că lucrarea abundă în termeni de specialitate, lucru ce nu poate fi evitat, deci, este nepotrivit pentru acei învățăcei care nu au o fundație solidă a limbii materne, pe care să poată clădi; abia după înțelegerea și cunoașterea judicioasă a limbii materne, recomandăm învățarea unei limbi străine, mai ales a uneia cu alfabet diferit. Desigur, avem o serie de argumente care să ne susțină punctul de vedere, însă nu este oportun să zăbovim asupra lor în acest moment.

A doua categorie, și poate cea mai importantă, căreia i se adresează prezenta lucrare o reprezintă cea a studenților la limba hiⁿdī. Această carte de gramatică ar trebui să constituie un instrument indispensabil, atât din biblioteca lor personală, cât și din bibliografia programului de studiu la nivel de licență. În ciuda slabei dezvoltări a programelor de studii oferite studenților care doresc să aprofundeze această limbă (un singur program de licență la nivel național, fără posibilitatea de continuare în domeniu deoarece

nu se oferă programe de masterat ori doctorat unde hiⁿdī să figureze), sperăm că această inițiativă va deschide atât apetitul studenților pentru cercetare, cât și a instituțiilor din învățământul superior pentru a crea și sprijini dezvoltarea acestei nișe în țara noastră.

Avantajul principal pe care învățăceii îl pot descoperi este faptul că informația (serios documentată, comparată, aleasă și organizată), în forma sa de structuri, fenomene și mecanisme lingvistice, este explicată într-un limbaj cât mai simplu și clar, ușor accesibil, pentru a înlătura ambiguitatea și eroarea în înțelegere. În plus, denumirile tehnice în limba țintă sunt precizate alături, pentru a scuti studentul (în principiu, căci lui îi sunt trebuincioase aceste date) de căutări, adesea nefructuoase, termeni utili pentru aceia dintre ei care vor alege să-și redacteze lucrarea de licență la limba (și literatura) hiⁿdī. Nu ne-am dorit o carte greoaie, cu o bibliotecă întreagă de note de subsol, astfel că sursele bibliografice sunt precizate la final. Exemplele sunt originale, chiar dacă pe alocuri inspirate din anumite surse bibliografice; pot apărea exemple care se regăsesc, identic, și în alte lucrări, fie din cauza deficitului de exemple posibile (ca în cazul celor din secțiunea de *saⁿdhi*), fie datorită simplității acestora. O bună parte a lucrării a fost realizată într-o perioadă în care omenirea trecea printr-una dintre cele mai mari cumpene din istoria recentă, din nevoia viscerală de a ne ocupa mintea cu ceva frumos, plăcut și util, în imposibilitatea de a ne deplasa în voie, fără a fi încercați de un sentiment de sufocare și nesiguranță. Mai mult decât atât, prin acest volum ni se împlinește visul studentesc de a publica o carte de gramatică, redactată după propriile dorințe și standarde.

Înainte de a încheia, câteva cuvinte despre structura volumului și despre ce NU este această carte; în privința structurii, există trei mari părți, după trei mari ramuri ale lingvisticii: *fonetică (și ortografie)*, *morfologie* și *sintaxă*. *Prima parte* se ocupă de sistemul de sunete și redarea fiecărui sunet în scris, sub formă de literă; *a doua parte* vizează cuvântul, ca unitate independentă și purtătoare de sens, dar și cuvintele compuse. În fine, *partea de sintaxă* cuprinde observații asupra propozițiilor, dar și părților de vorbire, într-o succesiune logică și detaliată. Deși pare nepotrivită includerea părților de vorbire în domeniul sintaxei, aceasta se datorează concepției și tradiției indiene de pricepere a ideii de *cuvânt* (शब्द) și *frază* (पद), echivalentul părții de propoziție¹.

Ce NU este acest volum? Nu este un produs revoluționar, căci gramatica de bază a unei limbi este aceeași, cu prea puține amendamente pentru a reprezenta ceva nemaîntâlnit. Nu este nici o prezentare exhaustivă,

¹ Nu există terminologie distinctă între verb și predicat, de pildă, ori între adjectiv și atribut. Interesant, pentru substativ și subiect există termeni distincți, la fel și pentru complement și substantivul ori adverbul prin care acesta este exprimat.

așa cum am lăsat deja să se înțeleagă, din pricina nevoii de condensare a materialului fundamental într-un volum utilizabil și finit. Nu este o lucrare fără cusur; este posibil să existe lipsuri, greșeli sau exprimări nefericite. Având în vedere că este rezultatul unei singure minți, care nu a avut luxul de a se consulta cu specialiști din țară sau străinătate, credem, totuși, că este un bun de calitate, folositor și întrebuițabil. În același timp, nu este o culegere de proverbe și zicători, figuri de stil ori sfaturi de redactare de compuneri, scrisori sau liste. Nu veți regăsi nici capitole dedicate literaturii, vădite fiind subiectul și scopul lucrării: gramatica limbii hiⁿdī moderne, respectiv descrierea și analiza celor mai importante structuri, fenomene și mecanisme lingvistice. Ceea ce nu garantează acest volum este un nivel excelent de cunoaștere a limbii după parcurgerea lui. Acest volum nu este suficient pentru ca cineva să devină vorbitor fluent peste noapte sau să priceapă mare parte din ceea ce aude după câteva săptămâni de studiu; este un instrument auxiliar, de sprijin, care să însoțească o multitudine de materiale și tehnici de învățare a limbii țintă. O limbă străină, mai cu seamă una orientală, se învață treptat, cu multe ore de studiu și expunere la limbă. Cu cât este mai mare implicarea învățăcelului, cu atât mai vizibil și rapid progresul.

Se cuvine să mulțumim în mod deosebit Excelenței Sale, domnului ambasador al Indiei în România, Răhul Śrīvāstava, pentru deschiderea de care a dat dovadă. Sprijinul său necondiționat reprezintă o binecuvântare neprețuită pentru dezvoltarea studiilor de limbă hiⁿdī în România. Aprecierea noastră se îndreaptă și către domnișoara Diana Ioana Burduhoș, răbdarea și ajutorul căreia sunt laudabile.

În încheiere, exprimăm profunda recunoștință tuturor predecesorilor care, prin publicațiile lor, au înlesnit accesul la informație și aprofundare. Efortul și munca lor nu pot fi răsplătite îndeajuns. Nu în ultimul rând, mulțumim tuturor acelor persoane care, de-a lungul vieții noastre de adult, s-au îngrijit să ne descurajeze la fiecare pas, să ne taie aripile înainte să apucăm să ni le întindem și să ne amintească neîncetat, cu precizia unui ceas elvețian, că nu suntem suficient de pregătiți pentru a activa în acest domeniu. Văduviți de atitudinea lor refractară și, pe alocuri, belicoasă, și protejați de insistențele unora de a crea ceva unic în țară, căci altfel însăși existența noastră s-ar fi dovedit inutilă, ne-am fi petrecut o bună parte din zile plângându-ne de milă, blestemând alinierea stelelor și considerându-ne o victimă a societății chitite să promoveze non-valori, purtând în frunte însemnul ratării, al inadaptării. Umilințele și jignirile lor s-au dovedit cel mai prețios dar și factor motivant în înfăptuirea acestei premiere: *o lucrare despre gramatica limbii hiⁿdī, scrisă de un român, în românește, pentru români.*

Dr. Hilda-Hedvig Varga
12 iulie 2020, București

Continuarea acestui volum o puteti lectura achizitionand volumul de pe

www.editalumen.ro

www.lumenpublishing.com

sau din librariile noastre partenere.

Hilda-Hedvig Varga s-a născut în Zalău, în anul 1990. Studiile superioare le-a efectuat la Universitatea din București. Este licențiată în domeniul filologie, cu specializarea limbă și literatură engleză, respectiv limbă și literatură hindi, program de studii din cadrul Facultății de Limbi și Literaturi Străine. Își continuă studiile masterale la aceeași facultate, urmând un program interdisciplinar, cu specializarea Studii Religioase – texte și tradiții. Studiile doctorale le duce la bun sfârșit la Facultatea de Filosofie. Prezentul volum reprezintă împlinirea visului studențesc de a redacta o gramatică a limbii hindi moderne, pentru prima dată de către un român pentru români, în românește.

Acest volum constituie încununarea, de peste un deceniu, a studiului formal și individual într-o lucrare de specialitate care să umple un gol de carte științifică de pe piața românească. Ilustrează, de asemenea, o premieră prin faptul că este pentru întâia oară, în peste 50 de ani de predare a limbii hindi în România, când un absolvent de limbă și literatură hindi redă societății cunoștințele acumulate în ani și ani de aprofundare. Lucrarea se adresează oricui dorește să-și îmbogățească bagajul de cunoștințe, să se lămurească în anumite privințe pentru a putea întrebuiți limba cu succes.

Lucrarea este structurată în trei părți dedicate diferitelor ramuri ale lingvisticii: fonetică și ortografie, morfologie, și, respectiv, sintaxă și părțile vorbirii. Fiecare parte cuprinde o serie de capitole care să aducă lumină asupra principalelor probleme de lingvistică și gramatică, să lămurească concepte de bază și sensuri ascunse omului de rând.

S-a avut în vedere analiza limbii moderne, așa cum este ea în uz astăzi, cu exemple cât mai realiste și aproape de cotidian. Este cea mai complexă și amplă încercare de a surprinde esența limbii hindi moderne într-un singur volum, menit să aducă în atenția publicului românesc frumusețea și unicitatea sa, într-un limbaj cât mai simplu, clar și accesibil.

Autoarea

9 789731 665917 >

LUMEN
EDITURA
in elita editurilor românești